

บทเรียนของสามสิ่ง

วันนี้บัพดาตามาเพื่อพบลูกๆที่เป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอของท่าน เป็นเพราะพวกเขามีความรักอย่างยิ่งที่ลูกๆเป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอและให้ความร่วมมือกับพ่อ ที่ใดที่พวกเขามีความรัก ลูกจะกลายเป็นมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอกับคนที่ลูกรัก ดังนั้นเนื่องจากลูกๆมีความรัก พ่อจึงไม่สามารถทำงานใดได้หากปราศจากลูกๆ และลูกๆก็ไม่สามารถทำงานใดได้หากปราศจากพ่อ ด้วยเหตุนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของการสร้าง พร้อมกับการสร้างบราห์มา พ่อก็สร้างบราห์มินด้วย ท่านไม่ได้สร้างบราห์มาเพียงคนเดียว พร้อมกับการสร้างบราห์มาท่านสร้างลูกๆบราห์มินเช่นกัน เพราะเหตุใด? ลูกๆคือมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือ แล้วจะเกิดอะไรขึ้นในเวลาเดียวกันกับการเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ? วันเกิดของชีวาเป็นวันเกิดของบราห์มาและวันเกิดของบราห์มิน ดังนั้นบัพดาตาและลูกๆทั้งหมดด้วยกันเป็นสิ่งสร้างดั้งเดิมและลูกๆก็กลายเป็นมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือของพ่อตั้งแต่ตอนต้น ดังนั้นวันนี้พ่อกำลังมาพบปะกับมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือของท่าน มิตรร่วมทางคือผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรร่วมทางในทุกย่างก้าวทุกความคิดและทุกคำพูด การทำตามจึงหมายถึงการเติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรร่วมทาง ผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรร่วมทางในทุกย่างก้าว นั่นคือผู้ที่ทำตามพ่อนั้นเป็นมิตรร่วมทางที่แท้จริง พวกเขาเป็นมิตรร่วมทางที่คงอยู่ตลอดไป ทุกย่างก้าวของผู้เป็นมิตรร่วมทางที่แท้จริงจะเป็นเหมือนกับของพ่อโดยอัตโนมัติ ไม่สามารถมีการขึ้นลงใดๆในสิ่งเหล่านั้น มิตรร่วมทางที่แท้จริงไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามว่าพวกเขาควรจะไปทางนี้หรือทางนั้น ด้วยการวางเท้าของลูกไว้ในรอยเท้าของพ่อ ลูกจะไม่สามารถวางเท้าของลูกในที่อื่นได้โดยอัตโนมัติ สิ่งที่หลอมรวมอยู่ในจิตใจ สติปัญญา และหัวใจของลูกผู้ที่เป็นมิตรร่วมทางที่แท้จริงคืออะไร? ฉะนั้นเป็นของพ่อและพ่อก็เป็นของฉันทัน ในสติปัญญาลูกตระหนักดีว่า: อะไรก็ตามที่เป็นมรดกของสมบัติที่ไม่มีชีวิตจำกัดของพ่อนั้นคือของฉันทัน ในหัวใจก็จะมีเพียงผู้ที่ปลอมประโลมหัวใจ ไม่สามารถมีอะไรอีกแล้ว มีเพียงแค่หัวใจกับผู้ที่ปลอมประโลมหัวใจ ดังนั้นในเมื่อพ่อได้หลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึงของลูก ดังนั้นการตระหนักรู้ของลูกเป็นเช่นไรสภาพของลูกและการกระทำของลูกก็จะเป็นเช่นนั้นโดยอัตโนมัติ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพื่อที่จะแสดงศรัทธาของพวกเขามาออกมา ผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาพูดว่า: ดูซิว่าฉันมีใครในหัวใจของฉัน! ลูกจะไม่พูดสิ่งนั้นแต่ทุกคนจะมีประสบการณ์โดยอัตโนมัติ นั่นคือเห็นผู้ที่ปลอมประโลมหัวใจนั้นผ่านหัวใจของลูก ดังนั้นมิตรร่วมทางที่แท้จริงคือนายผู้ทรงพลังอำนาจเหมือนพ่อ

วันนี้บัพดาตามาเพื่อแสดงความยินดีกับลูกๆ เวลาที่ลูกผู้เป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องในการจดจำระลึกถึงและในงานรับใช้ ในจิตใจของแต่ละคนมีความคิดที่มุ่งมั่นเดียว: ธงแห่งชัยชนะจะต้องถูกชักขึ้นมา ธงของการเปิดเผยพ่อทางจิตผู้เดียวนี้นี้จะถูกชักขึ้นมาจากทั่วทั้งโลกภายใต้ธงที่สูงนี้ ดวงวิญญาณในโลกทั้งหมดจะร้องเพลงว่าพ่อมาแล้ว เมื่อลูกชักธงในตอนนี้นี้ ลูกทั้งหมดจะยืนอยู่ใต้ธงและร้องเพลงด้วยเช่นกัน หลังจากนั้นอะไรเกิดขึ้น? เมื่อธงถูกชักขึ้นทุกคนก็จะโปรยด้วยดอกไม้ ในทำนองเดียวกันเพลงนี้จะปรากฏในหัวใจของทุกคนโดยอัตโนมัติ: พ่อของทุกคนคือผู้เดียว ผู้ให้การปลดปล่อยและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียว เมื่อลูกร้องเพลงเช่นนั้น ลูกจะสัมผัสกับการประพรมของความสงบและความสุขที่ไม่มีวันสูญสลายเหมือนกับการโปรยดอกไม้ พื้นที่ที่ลูกพูดว่า “พ่อ” ลูกก็ได้สัมผัสกับมรดก ดังนั้นลูกทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นเดียวกันนี้ในจิตใจของลูก ด้วยเหตุนี้เองเมื่อมองเห็นความจริงใจและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกๆ บัพดาตาจึงขอแสดงความยินดีกับลูก (vadhāai) ท่านจะไม่อาลาลูก (bidaai) ขอแสดงความยินดี! ทุกๆขณะของยุคบรรจบพบกันเป็นเวลาสำหรับการแสดงความยินดี ดังนั้นบัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกๆแต่ละคนสำหรับความรักในหัวใจของลูกและสำหรับความรักในงานรับใช้ของลูก ลูกทั้งหมดมีความกระตือรือร้นที่จะเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอในงานรับใช้ จะไม่มีใครที่ไม่มีมีความกระตือรือร้นที่จะเคลื่อนไปข้างหน้าในงานรับใช้ หากลูกไม่มีความจริงใจและความกระตือรือร้น ลูกจะมาที่นี้ได้อย่างไร? นี่ก็เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้น ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นและสิ่งนี้จะคงอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่กำลังเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยกันด้วยความจริงใจและกระตือรือร้น ลูกทั้งหมดเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ความจริงใจและกระตือรือร้นเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่มีความแตกต่างระหว่างการทำงานรับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคกับการทำงานรับใช้ที่ลูกเอาชนะอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ การเป็นอิสระจากอุปสรรคหมายถึงลูกไม่ได้กลายเป็นอุปสรรคต่อผู้อื่นหรือลูกก็ไม่ได้หวาดกลัวต่ออุปสรรคประเภทใด ลูกสัมผัส

ประสบการณ์ของคุณสมบัติพิเศษนี้พร้อมกับความจริงจังและความกระตือรือร้นหรือไม่? หรือลูกมีอุปสรรค? หนึ่งคือเมื่ออุปสรรคนั้นมาสอนบทเรียนแก่ลูก อีกหนึ่งนั่นคือเมื่ออุปสรรคมาทำให้ลูกสั่นคลอน ถ้าลูกได้เรียนรู้บทเรียนของลูกและกลับมามั่นคง อุปสรรคนั้นก็จะเปลี่ยนเป็นความรัก หากลูกกลัวอุปสรรคแล้วทะเบียนประวัติก็จะมีรอยเปื้อน ดังนั้นจึงมีความแตกต่าง

การเป็นบราห์มินหมายถึงการทำทายมายา เพียงแค่ให้อุปสรรคมา! ฉันได้รับชัยชนะ ลูกไม่สามารถทำอะไรได้ ก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นเพื่อนของมายา เวลานั้นลูกให้คำททายด้วยการพูดว่า: ลูกจะกลายเป็นผู้ที่เอาชนะมายา ลูกได้ยื่นคำททายนี้ใช่ไหม? มิฉะนั้นแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะใคร? ชนะตนเอง? เมื่อลูกกลายเป็นเพชรพลอยที่มีชัยชนะ นั่นเป็นเพราะลูกมีชัยชนะเหนือมายาใช่ไหม? ลูกได้ถูกร้อยในลูกประคำแห่งชัยชนะและได้รับการกราบไหว้บูชา ดังนั้นการเป็นผู้เอาชนะมายาหมายถึงต้องมีชัยชนะ การกลายเป็นบราห์มิน หมายถึงการทำทายมายา อย่างไรก็ตามผู้ที่ทำทายเธอจะมีประสบการณ์ว่านั่นเป็นเกม ที่เธอมาและก็ไป ลูกสามารถรู้ตระหนักรู้ถึงเธอได้จากกระยะทางไกลและขับไล่เธอไปจากกระยะไกล ลูกไม่ต้องสูญเสียเวลาของลูก ลูกทั้งหมดดีมากในงานรับใช้ พร้อมกับงานรับใช้แล้วให้มีการบันทึกงานรับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคด้วย ลูกรักษาก้นตึกของความบริสุทธิ์ตั้งแต่ตอนต้น ใครคือคนที่ไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์แม้กระทั่งในความคิดตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนนี้? ลูกกำลังมองหาคุณสมบัติพิเศษนี้ใช่ไหม? จะไม่มีใครสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในเรื่องของความบริสุทธิ์เพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ดังนั้นลูกจึงต้องดูว่าใครที่อยู่อย่างไม่สั่นคลอน ใครที่ไม่เคยมีประสบการณ์กับความวุ่นวายใดๆ และไม่เคยได้รับอิทธิพลจากอุปสรรคในงานรับใช้ ในสภาพของเขา ในสายใยและความสัมพันธ์ของเขา และในการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับการบอกแล้วว่าลูกจะต้องไม่ได้รับอิทธิพลจากอุปสรรคหรือเป็นอุปสรรคของผู้อื่น คะแนนลูกสะสมบนพื้นฐานของสิ่งนี้เช่นกัน หนึ่งคือความบริสุทธิ์ และอีกหนึ่งคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีอะไรเจือปนอย่าให้มีอุปสรรคแม้แต่หยกในการจดจำระลึกถึงของลูก ด้วยวิธีนี้ทำให้ตนเองเป็นอิสระจากอุปสรรคในงานรับใช้เสมอ มีความพอใจในคุณธรรมของลูกและทำให้ผู้อื่นพอใจ คุณธรรมของความพอใจเป็นกระจุกสำหรับชิมชั้บคุณธรรมทั้งหมด ดังนั้นในคุณธรรมของลูก ลูกจะต้องได้รับประกาศนียบัตรของความพอใจจากตัวลูกเองและจากผู้อื่นด้วยเช่นกัน นี่คือนี่สิ่งที่บ่งบอกถึงการสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นหนึ่งในเพชรพลอยทั้งแปด ลูกคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับในทุกสิ่ง ลูกไม่ใช่ผู้ที่ดีในวิชาเดียวเท่านั้นใช่ไหม - ที่ฉันโอเคในงานรับใช้? แน่แน่นอนบัพดาดาขอแสดงความยินดี ลูกจะต้องกลายเป็นหนึ่งในแปด และหนึ่งในเทพที่เป็นที่รักเป็นพิเศษ หากลูกกลายเป็นหนึ่งในแปด ลูกก็จะยิ่งใหญ่ในการเป็นหนึ่งในเทพที่รักเป็นพิเศษเช่นกัน สำหรับสิ่งนี้จงจดจำสามสิ่งนี้ตลอดทั้งปีและตรวจสอบตนเอง หากสิ่งใดในสามสิ่งเหล่านี้ยังคงอยู่ในตัวลูก แม้กระทั่งในความคิดของลูกแล้วจงบอกเล่าสิ่งเหล่านั้น วันนี้เป็นวันแห่งความยินดีเมื่อลูกลา ลูกทำอะไรในช่วงเวลาของการลา? (แจกโกลี ไปเร็วมาเร็ว-ก้อนน้ำตาล อัลมอนด์ คาร์ดามอน) มีสามสิ่ง ดังนั้นลูกก็จะต้องให้สามสิ่งกับบัพดาดาด้วยใช่ไหม? นี่ไม่ใช่เป็นการอำลาแต่เป็นการแสดงความยินดี และด้วยเหตุนี้เองที่ปากของลูกจึงหวาน ดังนั้นสามสิ่งนี้ให้เพื่ออะไร? เพื่อที่ลูกจะได้กลับมาในไม่ช้า วันนี้บัพดาดาจะบอกลูกเกี่ยวกับสามสิ่งนี้ที่บางครั้งกลายเป็นอุปสรรคในงานรับใช้ ดังนั้นบัพดาดาโดยเฉพาะอย่างยิ่งจึงดึงดูดความสนใจของลูกไปยังสามสิ่งนี้เป็นพิเศษอีกครั้ง และด้วยการใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้ ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมโดยอัตโนมัติ

1. อย่าให้มีความผูกพันยึดมั่นประเภทใดกับสิ่งที่มีชีวิตจำกัด การมีความผูกพันยึดมั่นกับเพื่อนก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นที่มีชีวิตจำกัดใดๆ
2. อย่าให้มีความตึงเครียดใดๆกับตนเองหรือกับผู้อื่น อย่าให้มีความผูกพันยึดมั่น แทนที่จะต่อสู้กับมายา อย่าให้มีความขัดแย้งใดๆต่อกันและกัน
3. อย่าให้มีธรรมชาติที่อ่อนแอใดๆ

ความผูกพันยึดมั่น ความตึงเครียด และธรรมชาติที่อ่อนแอ ความจริงแล้วคำว่าธรรมชาติ (สวาบาฟ) นั้นดีมาก สวาบาฟหมายถึง ความรู้สึกของตนเอง ตนเองกล่าวได้ว่าสูงส่ง มีความรู้สึกที่สูงส่ง มีความรู้สึกของตนเอง มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามลูกใช้คำว่า “บาฟสวาบาฟ” (ความขัดแย้งของความรู้สึกและธรรมชาติ) อย่างมาก ดังนั้นนั่นคือธรรมชาติที่อ่อนแอที่บางครั้งก็กลายเป็นอุปสรรคต่อสภาพที่โอบอ้อมของลูก ในคำพูดที่ดูสูงส่ง ลูกพูดว่า “ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น” เมื่อธรรมชาติของลูกสูงส่ง ก็จะเป็นเหมือนกับธรรมชาติของพ่อ ถ้ามันกลายเป็นอุปสรรคแล้วนั่นก็เป็นธรรมชาติที่อ่อนแอ ดังนั้นลูกจึงรู้จักความหมายของคำทั้งสามคำ มีความตึงเครียดหลายประเภท และสาเหตุของความ

ตึงเครียดคือจิตสำนึกของ“ฉัน” ฉันทำสิ่งนี้ ฉันสามารถทำสิ่งนี้ ฉันคนเดียวเท่านั้นที่จะทำสิ่งนี้ สำนึกของ “ฉัน” นี้สร้างความตึงเครียด “ฉัน”นี้คือจิตสำนึกที่เป็นร่าง สิ่งหนึ่งคือ “ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง” อีกสิ่งหนึ่งคือ “ฉันคือนั่นคือนี่ ฉันรู้จัก ฉันเป็นโยคี ฉันเป็นโยคี ฉันอยู่ข้างหน้าในงานรับใช้” จิตสำนึกของ “ฉัน” นี้สร้างความตึงเครียด เหตุนี้เองในบางกรณีที่มีความต้องการที่จะให้มีความรวดเร็วในงานรับใช้มันก็จะกลายเป็นความเร็วที่ช้า ลูกยังคงเคลื่อนต่อไปแต่ลูกไม่สามารถเร่งความเร็วได้ พื้นฐานของการเร่งความเร็วคือการช่วยให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้า การช่วยให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอคือการที่ลูกเองเคลื่อนไปข้างหน้า ลูกเข้าใจเกี่ยวกับจิตสำนึกของ “ฉัน” ในงานรับใช้ไหม? เป็นจิตสำนึกของ“ฉัน” ที่บั่นความเร็วที่รวดเร็ว ลูกเข้าใจไหม?

ลูกจะให้สามสิ่งเหล่านี้ไปใช้ไหม? หรือลูกจะเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้กับตัวลูก? สิ่งนี้เรียกว่าโชคที่ลูกได้รับผ่านการสละละทิ้ง จงเฝ้าแต่รับประทานด้วยการแบ่งปันกับทุกคนและสิ่งนี้จะเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้รับโชคของการสละละทิ้งนี้ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับงานรับใช้คือโชคของการสละละทิ้งของลูก อย่างไรก็ตามหากลูกเก็บโชคนี้ไว้อย่างมีขีดจำกัด ด้วยจิตสำนึกของ“ฉัน” โชคก็จะไม่เพิ่มขึ้น จงทำให้ผู้อื่นให้ความร่วมมือและเฝ้าแต่แบ่งปันผลของโชคของการสละละทิ้งกับผู้อื่นอย่างต่อเนื่องและเคลื่อนไปข้างหน้า อย่าเพียงแต่พูดว่า “ฉัน ฉัน” จงแบ่งปันสิ่งนั้นกับผู้อื่นด้วย แบ่งปันสิ่งนั้นต่อกันและกัน ทำงานอย่างสอดคล้องปรองดองและเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้า กระแสเหล่านี้มองเห็นได้ท่ามกลางงานรับใช้เวลานี้ ดังนั้นกลับมามีหัวใจที่กว้างใหญ่ในสิ่งนี้ สิ่งนี้เรียกว่า: คนที่ริเริ่มก็คืออรชุน อย่าได้มองกันและกัน “ผู้นี้ก็ทำสิ่งนี้ด้วย สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา” แต่แทนที่โดยการ“ให้ฉันเป็นเครื่องมือที่จะมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของผู้อื่น” คุณสมบัติพิเศษของพอบราห์มาคืออะไร? ท่านจะให้ลูกอยู่ข้างหน้าเสมอ “ลูกๆฉลาดกว่าฉัน ลูกๆจะทำสิ่งนี้” ท่านมีการสละละทิ้งมากที่ท่านสละละทิ้งแม้กระทั่งโชคที่ได้จากการสละละทิ้ง หากมีใครสรรเสริญบราห์มาเพราะความรักที่เขาได้รับหรือความสำเร็จที่พวกเขามี ท่านก็จะเตือนพวกเขาให้นึกถึงพ่อ ลูกจะไม่ได้รับมรดกจากบราห์มา ลูกจะต้องไม่เก็บภาพของบราห์มา อย่าได้พิจารณาว่าบราห์มาเป็นทุกสิ่ง สิ่งนี้เรียกว่าการสละละทิ้งโชคที่ได้รับจากการสละละทิ้งและต้องแหว่อยู่ในงานรับใช้ ด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะกลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่เป็นสองเท่า ประการที่สองให้ผู้อื่นเสนอตัวเขาเอง อย่าให้พวกเขาดึงลูก หากลูกสรรเสริญตัวเองและดึงผู้อื่นเข้ามาหาตัวลูกเอง ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? ลูกได้ยินสิ่งนั้นในเมอลีแล้วใช่ไหม? อย่าได้กลายเป็นเช่นนั้น อย่าได้มีการชักเย่อของการดึงใครบางคนเข้ามาหาตัวลูก อะไรก็ตามที่ลูกได้รับอย่างง่ายดายคือโชคที่สูงส่ง การจะรับบางสิ่งด้วยการดึงสิ่งนั้นเข้ามาหาลูกไม่ได้ลูกเรียกว่าเป็นโชคที่สูงส่ง ไม่มีความสำเร็จในสิ่งนั้น จะมีความพยายามมากขึ้นและประสบความสำเร็จน้อยลง เพราะลูกจะไม่ได้รับพรของทุกคน อะไรก็ตามที่ลูกได้รับอย่างง่ายดายนั้นจะเต็มไปด้วยพรของทุกคน ลูกเข้าใจไหม?

ความตึงเครียดคืออะไร? บาบาค้ออธิบายเกี่ยวกับความผูกพันยึดมั่นเมื่อวันก่อนแล้ว อย่าให้มีธรรมชาติที่อ่อนแอใดๆ อย่าคิดว่า: ฉันเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ และเหตุนี้เองธรรมชาติของฉัน วิธีการเคลื่อนไหวของฉัน และการดำเนินชีวิตของฉันจึงเป็นเช่นนี้ ไม่เลย ไม่ใช่ว่าธรรมชาติของฉันคือสิ่งที่ฉันเป็นเพราะแผ่นดิน ศาสนา หรือมิตรร่วมทาง ลูกเป็นของแผ่นดินใด? ลูกได้รับสถานที่นั้นก็เพื่องานรับใช้เท่านั้น ไม่มีใครที่เป็นชาวต่างชาติ และก็ไม่มีใครจะมีใครที่มีความซาบซึ้งว่าฉันเป็นชาวบารัต ลูกทั้งหมดเป็นของพ่อผู้เดียว ผู้ที่อาศัยอยู่ในบารัตคือดวงวิญญาณบราห์มินและผู้ที่ยึดอยู่ในต่างประเทศก็เป็นดวงวิญญาณบราห์มินเช่นกัน ไม่มีความแตกต่าง ไม่ใช่ชาวบารัตเป็นเช่นนั้น ผู้คนในต่างประเทศเป็นเช่นนั้น อย่าได้พูดคำพูดเหล่านี้ ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณบราห์มิน สถานที่เหล่านี้เป็นไปเพื่องานรับใช้เท่านั้น ลูกได้รับการบอกว่าเหตุใดลูกถึงต้องเดินทางไปอยู่ต่างประเทศ ทำไมลูกถึงต้องไปเกิดที่นั่น และทำไมลูกถึงไม่เกิดในบารัต ลูกไปที่นั่นเพื่อเปิดสถานที่งานรับใช้ มิฉะนั้นชาวบารัตก็จะมีปัญหามากมายเกี่ยวกับวิชา ลูกทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่นได้อย่างง่ายดาย งานรับใช้กำลังเกิดขึ้นในหลายประเทศ ดังนั้นลูกเดินทางไปต่างประเทศเพื่อทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามลูกคือดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมด ดังนั้นอย่าให้ลูกคนไหนทำให้ธรรมชาติของลูกต้องพึ่งพิงกับสิ่งใด ธรรมชาติของพ่อคือธรรมชาติของลูกๆ อะไรคือธรรมชาติของพ่อ? ธรรมชาติของท่านคือความรู้ลึกซึ้งของคุณประโยชน์อยู่เสมอและมีความรู้สึกที่มีเมตตาต่อทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ ธรรมชาติของท่านคือการยกระดับทุกคน เป็นธรรมชาติที่อ่อนหวาน เป็นธรรมชาติของความถ่อมตน อย่าได้พูดว่า “ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น” “ของฉัน”มาจากไหน? การพูดอย่างเกรี้ยวกราดเป็นธรรมชาติของฉัน การมีความแรงก็เป็นธรรมชาติของฉัน สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะธรรมชาติของฉัน นี่คือนายา! บางคนมีธรรมชาติของความหลงทะนงตน ความอิจฉา หรือมีความแรง บางคนมีธรรมชาติของการท้อแท้ใจ แม้ว่าพวกเขาอาจจะดี แต่พวกเขาก็ไม่ได้คิดว่าตัวเองดี พวกเขาจะคิดว่าตนเองอ่อนแอเสมอ “ฉันไม่สามารถเคลื่อนไปข้างหน้าได้ ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้” การมีธรรมชาติที่ท้อแท้นี้ก็เป็นสิ่งที่ผิดด้วยเช่นกัน อย่าได้มีความหลงทะนงตนแต่จงเคารพในตนเอง

ดังนั้นธรรมชาติประเภทนั้นจึงเรียกว่า ธรรมชาติที่อ่อนแอ ดังนั้นจงใส่ใจในสามสิ่งนี้ตลอดทั้งปี อยู่อย่างปลอดภัยจากทั้งสามสิ่งนี้ ไม่ยากใช่ไหม? มิตรร่วมทางของลูกคือมิตรที่จะให้ความร่วมมือตั้งแต่ต้นจนถึงเวลาสุดท้าย มิตรร่วมทางจะต้องมีความทัดเทียมกัน หากไม่มีความทัดเทียมกันในความเป็นมิตรร่วมทางแล้ว มิตรร่วมทางก็ไม่สามารถตอบสนองความรับผิดชอบของความรักได้ โอเค ลูกจะต้องใส่ใจในสามสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะอยู่ห่างจากสามสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ จงจดจำอีกสามสิ่ง วันนี้بابากำลังสอนลูกบทเรียนของสามสิ่ง จงรักษาความสมดุลในชีวิตของลูกอย่างสม่ำเสมอ ให้มีความสมดุลในทุกสิ่ง ความสมดุลในการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ความเคารพตนเองจะจบสิ้นความหยิ่งยโส อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองของลูก ให้สามสิ่งนี้คงอยู่ในสำนึกของลูก ไม่สนุกสนานเกินไปและก็ไม่ซีเรียสหรือจริงจังเกินไป ให้มีความสมดุล จงมีความสุขสนุกสนานเมื่อลูกต้องให้ความบันเทิง และจริงจังเมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจริงจัง ดังนั้นอันดับแรกคือความสมดุล ประการที่สองรับพรพิเศษจากพ่อเสมอในอوقاتเวลา ทุกวันในอوقاتเวลาบัพดาดาจะเปิดอาคารแห่งพรของท่านสำหรับลูกๆ ลูกสามารถรับได้มากเท่าที่ลูกต้องการจากช่วงเวลานั้น ดังนั้นความสมดุล พร และประการที่สาม ชีวิตที่มีความปีติสุข ด้วยการมีสามสิ่งนี้ในสำนึกของลูก สามสิ่งที่ลูกจะต้องใส่ใจจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ ตอนนี้จงรับฟังอีกสามสิ่ง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกจะต้องรักษาเป้าหมายและซึมซับอีกสามสิ่งเป็นพิเศษ ลูกจะต้องสละสิ่งเหล่านั้นและอีกสิ่งหนึ่งจะต้องถูกซึมซับ ลูกได้ปล่อยวางสิ่งที่ลูกจะต้องปล่อยไปตลอดเวลาใช่ไหม? ลูกไม่จำเป็นแม้กระทั่งต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ แต่ลูกจะต้องรักษาสามสิ่งที่بابาได้บอกลูกนี้ไว้ในสำนึกของลูกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งจดจำสิ่งเหล่านั้นเป็นพิเศษเพื่อที่จะกลายเป็นตัวของคุณธรรมเช่นกัน 1. ให้มีความเป็นจริงในทุกสิ่ง ไม่มีอะไรปะปนเลย สิ่งนี้เรียกว่าความเป็นจริง การมีความเป็นจริงในความคิด คำพูด และทุกสิ่งของลูก พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ สิ่ง que แสดงให้เห็นถึงสัจจะคืออะไร? ดวงวิญญาณจะร้ายรำเมื่อมีสัจจะ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์จะเฝ้าแต่ร้ายรำในความสุขเสมอ ดังนั้นหนึ่งคือความเป็นจริง ต่อมาคือความสูงศักดิ์ อย่าให้สติปัญญาของลูกอยู่ภายใต้ภาวะจำยอมกับเรื่องเล็กน้อย สายตาของลูกที่สูงศักดิ์ไม่มีวันถูกดึงเข้าไปหาสิ่งเล็กน้อย หากสายตาของเขาลูกดึงไปนั้นจะไม่เรียกว่าความสูงศักดิ์ หากสติปัญญาอยู่ในภาวะจำยอมต่อสิ่งเล็กน้อย นั่นก็ไม่ได้เรียกว่าความสูงศักดิ์ ผู้ที่มีความสูงศักดิ์จะเป็นตัวของความสำเร็จเสมอ สายตาและสติปัญญาของพวกเขาจะไม่ถูกดึงไปที่ใด ดังนั้นนี่คือความสูงศักดิ์ทางจิตวิญญาณ ไม่ใช่ความสูงศักดิ์ของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ดังนั้นความเป็นจริง ความสูงศักดิ์ และสิ่งที่สามความเป็นหนึ่งเดียวกัน ให้ความเป็นหนึ่งเดียวกันปรากฏขึ้นมาท่ามกลางลูกๆ ในทุกสถานการณ์ ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก บราห์มินหมายถึงหนึ่ง ไม่ใช่เป็นแสน แต่หนึ่ง สิ่งนี้เรียกว่าความเป็นหนึ่งเดียวกัน ที่นั่นเนื่องจากมีสภาพที่แตกต่างกันมากมาย หนึ่งจึงกลายเป็นจำนวนมากมาย ในขณะที่ที่นี้, ในขณะที่มีมากมายลูกก็กลับมาเป็นหนึ่ง สิ่งนี้เรียกว่าความเป็นหนึ่งเดียวกัน ลูกจะต้องไม่มองดูผู้อื่น “ฉันปรารถนาที่จะเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่ฉันไม่เป็นหนึ่งเดียว” หากลูกคงอยู่อย่างหนึ่งเดียวกันต่อไป คนอื่นจะไม่มีโอกาสกลับมาแตกแยก ถ้าคนคนหนึ่งยกมือของเขาขึ้นมาเพื่อตบมือ และอีกคนหนึ่งไม่ตบมือของเขาก็จะไม่เสียงใดๆ หากใครบางคนกำลังทำบางสิ่งที่นำมาซึ่งความแตกแยก ลูกก็เพียงแต่ต้องรักษาความเป็นหนึ่งเดียวกัน จากนั้นผู้ที่สร้างความแตกแยกก็จะไม่สามารถทำงานใดๆ ที่เกิดความแตกแยกได้ พวกเขาจะต้องเข้ามาในความเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังนั้นจดจำสามสิ่งนี้ ความเป็นจริง ความสูงศักดิ์ และความเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งสามสิ่งนี้จะให้ความร่วมมือกับลูกอย่างสม่ำเสมอในการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกเข้าใจไหม? วันนี้ลูกได้เรียนรู้อะไรของสามสิ่ง พ่อภูมิใจในตัวลูกๆ ไม่มีพ่อคนใดสามารถมีลูกที่มีค่าและเป็นโยคีเช่นนั้น ลูกมีค่าและลูกก็เป็นโยคีด้วย และลูกแต่ละคนมีโชคหลายล้านเท่า ไม่มีใครตลอดทั้งวงจรสามารถที่จะมีลูกมากมายเช่นนั้น ดังนั้นทำไมบัพดาดาจึงทำให้เวลาอوقاتเป็นพิเศษสำหรับลูกๆ บราห์มิน? เพราะในเวลานั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งบัพดาดาได้นำมาซึ่งคุณสมบัติพิเศษ งานรับใช้ และคุณธรรมของลูกทุกคนมาอยู่เบื้องหน้าท่าน แล้วท่านทำอะไรอีก? ท่านทำให้คุณสมบัติพิเศษ คุณธรรม และงานรับใช้ของลูกทุกคนไม่มีวันสูญสลายด้วยการให้พรพิเศษแก่พวกเขา เหตุนี้เองเวลานั้นจึงถูกเก็บไว้สำหรับลูกโดยเฉพาะ นั่นเป็นการหล่อเลี้ยงพิเศษของอوقاتเวลา บัพดาดาให้การหล่อเลี้ยงของพรแห่งความรักและความร่วมมือกับแต่ละคน ลูกเข้าใจสิ่งที่ท่านทำและสิ่งที่ลูกทำใช่ไหม? ซิบบาบาคือผู้ที่ประทานความสุขและประทานความสงบ นี่คือนสิ่งที่ลูกพูดใช่ไหม? และพ่อก็ได้ให้การหล่อเลี้ยงลูก เช่นเดียวกับที่พ่อแม่เตรียมลูกของพวกเขาให้พร้อมในตอนเช้า พวกเขาจะทำให้ลูกของเขาสดชื่นและพูดว่า “ตอนนี้ไปทานอาหาร ดื่มน้ำ และเรียนหนังสือตลอดทั้งวัน” ดังนั้นบัพดาดาให้การหล่อเลี้ยงนี้ในอوقاتเวลา นั่นคือท่านจะเติมพลังให้ลูกตลอดทั้งวัน นี่เป็นเวลาสำหรับการหล่อเลี้ยงพิเศษ นี่คือนเวลาสำหรับพรและการหล่อเลี้ยงพิเศษ อาคารของพระจะเปิดขึ้นในอوقاتเวลา ลูกคนไหนก็ตามสามารถรับพรได้มากเท่าที่ลูกต้องการด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ ไม่ใช่ด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว เมื่อมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว ลูกจะพูดว่า: ให้สิ่งนี้กับฉัน! แล้วบัพดาดาจะทำอะไรเมื่อลูกขอด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวเช่นนั้น? ท่านจะให้พลังที่มากแค่นั้น

เพื่อตอบสนองเจตนาของคุณ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ความตั้งใจของคุณได้รับการตอบสนอง ทุกสิ่งก็จบสิ้น อย่างไรก็ตามคุณเป็นลูกๆของท่าน และดังนั้นท่านจะไม่ปฏิเสธ ดังนั้นจงเฝ้าแต่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพรอย่างสม่ำเสมอ เฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไป เฝ้าแต่โอบรับ สำหรับสิ่งนี้ยิ่งคุณทำให้เวลาอมฤตมีพลังมากเท่าไร ตลอดทั้งวันของคุณก็จะเป็นเรื่องง่ายมากเท่านั้น ลูกเข้าใจไหม?

ถึงผู้ที่ทำให้ตนเองเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอพร้อมกับเป้าหมายและคุณสมบัติของผู้ที่จะสอบผ่านด้วยเกียรติยศ ถึงผู้ที่แบ่งปันโชคที่ส่งอย่างสม่ำเสมอที่พวกเขาได้รับผ่านการสละทิ้งเหมือนพอบราห์มา ถึงผู้ที่สละทิ้งอันดับหนึ่ง ผู้ที่สร้างโชคที่ส่ง ถึงผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างง่ายดายและผู้ที่ทำให้ตนเองก้าวหน้าและทำให้งานรับใช้ก้าวหน้าด้วยเช่นกัน ถึงผู้ที่กลายเป็นมิตรร่วมทางอย่างสม่ำเสมอที่ให้ความร่วมมือในทุกย่างก้าวและเคลื่อนไปข้างหน้า ถึงผู้ที่ทำให้สำนึกของพวกเราและสภาพของพวกเรามีพลังและทำตามอย่างสม่ำเสมอ ถึงมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือเช่นนั้นและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างพอใจ ถึงผู้ที่รู้ความลับของการทำให้ทุกคนมีความสุข ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น ถึงดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ถึงลูกผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เป็นสองเท่า ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสตจากบัพตาดา

พร: ขอให้ลูกขอให้ลูกประสบกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสโดยการอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงจิตใจของจิตใจและกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้น การแสวงหาในความทุกข์ที่เหนือประสาทสัมผัสเป็นคุณสมบัติพิเศษของบราห์มินในยุคบรรจบพบกัน อย่างไรก็ตามความคิดที่เป็นบ่วงใจ ๆ ในจิตใจของคุณจะไม่ปล่อยให้ลูกได้สัมผัสกับความสุขภายในหรือความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส การผูกติดอยู่กับความคิดที่ไร้ประโยชน์ ความอิจฉา ความไม่ระมัดระวังหรือความเกียจคร้านเป็นบ่วงของจิตใจ อันเนื่องมาจากความหลงทะนงตน ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเฝ้าแต่คิดถึงการตำหนิผู้อื่นอยู่เสมอ พลังแห่งการตระหนักรู้ของพวกเขาสั่นลงและเหตุนี้เองพวกเขาจะต้องได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้ และแล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะสามารถกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นได้

คติพจน์: :ให้เหมือนแห่งความสุขของคุณอยู่อย่างเต็มเปี่ยมที่จะไม่มีคลื่นแห่งความทุกข์มาหาคุณ

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะนัคในเดือนอะนัคนี้

ไม่ว่าจะมีคนพูดไร้สาระต่อหน้าลูกมากแค่ไหน เพียงแค่เปลี่ยนความไร้สาระนั้นและทำให้มันมีพลัง อย่าได้นำสิ่งที่ไร้สาระใดๆเข้ามาในสติปัญญาของคุณ หากลูกยอมรับแม้แต่คำเดียวที่ไร้สาระนั้น และแล้วคำพูดที่ไร้สาระนั้นจะให้กำเนิดคำพูดที่ไร้สาระอีกมากมาย ใส่ใจกับคำพูดของคุณอย่างเต็มที่“พูดน้อย พูดค่อย ๆ และพูดอ่อนหวาน” และลูกก็จะทำให้สภาพที่อะนัคของคุณง่ายดายขึ้น